

КОНЦЕПЦИЯ

изготвена на основание чл. 19а, ал. 1 от Закона за съдебната власт от Вероника Атанасова Имова – съдия във Върховния касационен съд, кандидат за изборен член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет през предстоящия мандат 2017 – 2022 година.

Уважаеми господа народни представители, уважаеми колеги магистрати,

Разбирането за ролята и значението на кадровия орган на съдебната система в утвърждаване на независимостта на съда и за постигане на качествено правосъдие, е от призмата на тридесет и шест годишния ми опит като съдия и от работата, която към момента извършвам в качеството на член и председател на Комисията по атестирането и конкурсите (КАК) към съдийската колегия (СК) на Висшия съдебен съвет (ВСС). Защитата на разбирането ми за ролята на управлението на съдебната система е предизвикателство и изпитание за ума и сърцето на съдия, започнал от първата съдийска длъжност в кариерата си - като младши съдия, преминал през всички степени на йерархията на съдилищата и достигнал върховната съдебна инстанция. Вече във зрелия етап от кариерата си държа да Ви убедя в своите идеи за доброто управление на системата като развия, надявам се, принципните въпроси от значение за издигане авторитета на съдебната власт в Република България като демократична и правова държава. За осъществяването на тази задача смяtam за правилно концепцията да съдържа и описва действителността такава, каквато е, с нейните положителни и отрицателни характеристики, откривено да посочва както съществуващите проблеми и пропуски в правораздавателната ни дейност, така и постигнатите успехи и положителни практики. По същата логика, за преодоляването на слабостите следва да се предложат реалистични и осъществими препоръки, съобразени с действителността, с материалните и човешки ресурси, с традициите, дори с манталитета на българските магистрати. От друга страна, считам за безполезни и безрезултатни самоцелните високопарни изрази, възторжени лозунги и нереалистични идеи, голяма част взети наготово от публични материали, защото този подход може да създаде привидно съвършенство, стил и форма на изказа, но няма да предложи съдържание. Подобно изложение ще е некоректно и подвеждащо, изложение само за себе си.

Двата водещи акцента на моето виждане за изграждане на авторитетно правосъдие, което да върне вярата на обществото в правовата държава, са: *първо, укрепването на гаранциите за независимостта на съдебната власт и, второ, отдаване на обществото качествено и ефективно правораздаване.*

Независимостта на съдебната власт в България е гарантирана от възможно най-високото равнище на вътрешните държавни стандарти. Прокламирана е:

- в чл. 117 от Конституцията на Република България (обн. ДВ, бр.56 от 13.07.1991 г.);

- в чл. 1а от Закона за съдебната власт (ЗСВ), (обн.ДВ, бр. 64 от 07.08.2007 г.);

- от актовете на Европейския съюз и на международното право, които по силата за чл. 5, ал. 4 от Конституцията са станали част от вътрешното право на страната. Такъв акт е „Основни принципи на ООН за независимостта на съдебната власт“ (1985 г.), в който е отразено, че „се предвижда независимостта на съдебната власт да бъде гарантирана от държавата и закрепена в Конституцията и в законите на страната“. В друг акт, Препоръка № R/94/ 12 на ООН „Относно независимостта, ефикасността и ролята на съдиите“, се уточнява , че „независимостта на съдиите следва да бъде гарантирана в съответствие с разпоредбите на Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи и на конституционните принципи в националната държава“.

Независимостта на съдебната власт и на съдиите, прокурорите и следователите (магистратите), които са част от нея и я олицетворяват, е предпоставка за върховенството на закона и основна гаранция за справедлив процес. Съдиите са „натоварени с окончателното решение относно живота, свободите, правата, задълженията и собствеността на гражданите“. „Тяхната независимост не е прерогатив или привилегия в течен личен интерес, а в интерес на върховенството на закона и на тези , които търсят или очакват правосъдие“². Според Становище №1/2001, т.11 на Консултивативния съвет на европейските съдии (КСЕС), независимостта на съдиите и на органът , който ги представлява, следва да съществува в обществото както като цяло, така и във връзка с конкретните страни по всеки спор, по който съдиите трябва да вземат решение.

Съдебната власт е един от трите основни и равнопоставени стълба в модерната демократична държава, заедно със законодателната и изпълнителната. За да изпълни ролята си, тя трябва да бъде независима от другите две власти, т.е. да има свободата от „неуместни връзки или от влияние“ от последните. Това е така, защото независимостта служи като гаранция за безпристрастност на съдиите. Кадровият им орган следва да осигурява институционално тази независимост и безпристрастност (респ. и на прокурорите и следователите).

² Цитати от „Основните принципи на ООН за независимостта на съдебната власт“, приети през 1985 г.

Тези принципни устои трябва да притежава и да прилага в кариерата си всеки един съдия - от обучението в Националния институт за правосъдие (НИП), до назначаването, повишението и дори до дисциплинарната отговорност, ако се стигне до такава. Независимостта в работата на съдиите предполага пълна безпристрастност, като принципът надхвърля дори конкретните страни по един спор или по едно наказателно правоотношение.

Един съдия трябва да е не само свободен от неподходящи връзки, предубеждения и влияние, но следва и чрез работата си да убеди обществото, че е такъв. Във всички, дори в очите на отделен страничен разумен наблюдател е наложително да възникне доверие в съда. Но то няма да се появи само, а като отражение на действията на всеки магистрат и съответно на кадровия му орган, *защото ВСС представлява всички магистрати и всеки един от тях поотделно*.

Осъществяването на практика на всяка една от четирите основни функции на ВСС, изброени в чл. 16 , ал. 1 от ЗСВ, трябва да е основано на принципите на правовата държава в демократичното общество и следва да бъде приоритет за овластените негови членове.

Тезите ми не обхващат цялостно описание и теоретизиране на функциите и правомощията на ВСС, очертани в ЗСВ, а само най-важните аспекти от тези функции и правомощия, имащи принципно значение за развитието и утвърждаването на независимостта на съдебната власт и за постигане на качествено и ефективно правосъдие. ВСС представлява съдебната власт; определя състава; организира работата на съдилищата, прокуратурата и следствените органи; обезпечава финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване.

1. Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ.

Ще започна с цитат от „Магна харта на съдиите” , приета по повод десетата годишнина от създаването на КСЕС, по време на 11-та пленарна сесия.² На първо място в системата от принципи, върху които е изградено разбирането на европейските съдии за функциониране и независимост на съдебната система, е върховенството на закона и справедливостта: “Съдебната система е една от трите власти във всяка демократична държава. Нейната мисия е да гарантира самото съществуване на принципа за върховенството на закона и по този начин да гарантира точното прилагане на закона по безпристрастен, справедлив, честен и ефективен начин“.

ВСС е специфичната структура, която отговаря за гарантиране независимостта на съдебната система. ВСС е независим от

---

² Състояла се в Страсбург, 17-19 ноември, 2010 година.

законодателната и изпълнителната власт и е натоварен с широки компетенции по всички въпроси относно статута, организацията, функционирането и престижа на органите на съдебната власт. Функцията по управление на съдебната власт, осъществявана от ВСС, не означава управление на структурите на съдебната власт. ВСС, макар да е орган на управление на съдебната власт, не се явява и органът, който упражнява нейните функции така, както са посочени в чл. 117, ал. 1 от Конституцията.³ Затова отсъства каквато и да е субординация в отношенията ВСС – органи на съдебната власт, когато в качеството си на държавни органи съдиите осъществяват правосъдна дейност, прокурорите – надзор за законност, и следователите – разследването по наказателни дела. В дейността по установяване на фактите, прилагане на закона и тълкувателната дейност принципът за функционална независимост (чл. 117, ал. 2 КРБ) изключва всяка възможност органите на съдебната власт да получават нареддания, заповеди, указания, респ. да бъдат ръководени, управлявани, а постановените от тях актове да бъдат контролирани от ВСС. В тези граници независимостта на съдията, прокурора и следователя при формиране на вътрешното убеждение по фактите и приложимия закон е пълна и абсолютна както по отношение на ВСС, така и по отношение на останалите държавни органи, осъществяващи държавното управление. Такова е разбирането и на Конституционния съд (КС), отразено в мотивите към Решение № 10 от 2011 г. по к.д. № 6 от 2011 г. – ДВ, бр. 93 от 2011 г., където се посочва, че "Той (ВСС) по Конституция няма управленски или ръководни правомощия по отношение съдиите, прокурорите и следователите, които са независими при изпълнение на функциите си от останалите две власти и от Висшия съдебен съвет, като контролът върху актовете им се осъществява от по-горната инстанция."⁴

1.1. Конституционният законодател е заложил принципната идея, че ВСС представлява съдебната власт, но това не е релативно и утопично понятие, а е функция от конкретната представа в обществото за образа на съдията, прокурора, следователя, който е с такъв облик, какъвто е обликтът на членовете на ВСС. Високият стандарт за професионализъм, безпристрастност и независимост в работата

---

³ Непосредствена защита на правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата.

⁴ В този дух са тълкувателни решения на КС на РБ, както следва : решение № 3 от 7.07.2015 г. по к. д. № 13/2014 г., Обн. "ДВ", бр. 55/2015 г.; решение № 9 от 2014 г. по к.д. № 3 от 2014 г. – ДВ, бр. 58 от 2014 г.. Тази практика на КС е последователна, още с решение № 17 от 3 октомври 1995 г. по к.д. № 13 от 1995 г. – ДВ, бр. 93 от 20 октомври 1995 г., определянето на ВСС като орган на управление на съдебната власт е съпроводено с уточнението, че тази му компетентност не се отнася до дейностите по правораздаване и надзора за законност.

на магистратите трябва да е мултилициран в професионалните и нравствени качества на всеки от един от членовете на кадровия орган, независимо дали той е изльчен пряко от магистратската общност или от квотата на Парламента. ВСС е институцията, върху която е фокусирано очакването на обществото за прозрачно, предвидимо и лишено от външни намеси и влияния организиране на работата на органите на съдебната власт.

Предстояща задача на ВСС, по може убеждение, е преодоляване на проблема с неравномерната натовареност на съдиите. Общийят фон очертава неравномерно разпределение на работата в отделните органи на съдебната власт, свръх-натовареност на отделни съдилища в големите окръжни центрове. Неактуализираната процесуална уредба в ГПК и АПК относно правилата за родовата и местна подсъдност и редица други обстоятелства концентрираха подсъдност преимуществено в софийските съдилища и в съдебните райони на големите градове Пловдив, Варна, Бургас, докато в останалите административни центрове съдебните органи останаха с ниска натовареност. Лошата организация на процесуалната дейност, неблагополучията в кадровото обезпечаване, поради забавянето на конкурсите, недоброто планиране за нуждите на органите на съдебната власт от щатни длъжности или неназначаване на магистрати на овакантените длъжности в органите на съдебната власт, където натовареността е висока, неблагополучията в професионалния капацитет на разследващите органи, се отразяваха неблагоприятно върху ефективното гражданско, административно и наказателно правораздаване.

Тези фактори влошиха ефективността на правораздаването като качество и бързина и рефлектираха негативно върху авторитета на цялата съдебна система.

Междусобиците във ВСС също породиха негативни последици. Създадоха се съмнения за упражняване на външно влияние от олигархични, политически и съсловни органи и организации с лични и користни амбиции за овладяване на съдебната система. Опитът показва, че не винаги намеренията и целите на съсловните организации са напълно коректни и не винаги са в интерес както на правораздаването, така и на собствените им членовете. Поредицата от скандали и вътрешни борби, които белязаха работата на ВСС през предходните години, подкопаха доверието не само в авторитета на кадровия орган, но навредиха и на мотивацията на отделния магистрат в отговорността му към качеството на работата.

Тези резултати не могат да не бъдат отнесени и към отговорността на органа, който трябва да организира работата на различните звена в съдебната система - съд, прокуратура, следствие, за да се осъществява принципно, предвидимо и прозрачно прилагане на правилата, уреждащи статута на магистратите при наличната правна рамка, както и да бъдат

инициирани промени в законодателството, които да отговорят на изискванията за модерно правосъдие в служба на обществото и на демократичната правова държава.

Ето защо, особено важно е тази институция да представлява съдебната власт чрез деполитизирана и професионална работна атмосфера, позволяваща концентриране на вниманието на магистратите върху приоритетите на качественото правосъдие.⁵ От изключителна важност е дейността на всеки член на кадровия колективен орган да бъде еталон, мярка за отстояване както на професионалната дейност на всеки отделен орган на съдебната власт, така и на всеки отделен магистрат, за отстояване достойнството на магистратите в обществото и с това си поведение да се бори за интегритета на съдебната власт – да бъде част от органичното цяло.

2. Висшият съдебен съвет осигурява и отстоява независимостта на съдебната власт .

Независимостта на съдебната власт и на съдиите е пряко свързана с основния принцип за разделение на властите – основен принцип на всички демократични общества и е проявление на принципа за върховенството на закона. Независимото безпристрастно правосъдие, основано на компетентност и професионализъм е необходимо не само за да поддържа върховенството на закона, но и за да вдъхне доверие в обществото, в моралния авторитет и неподкупност на съда. Независимостта на съдиите основно се изразява в решаване на споровете и въпросите за отговорността и наказанието при наказателните дела в решаването им по вътрешно убеждение, изградено въз основа на правилно установените факти и законосъобразното им подвеждане под регуляцията на относимия закон, чрез несменяемостта, функционалния имунитет, финансовата сигурност, чрез административна независимост при упражняването на правораздавателните си функции и при кариерното си израстване в системата. Считам , че установената конституционна рамка и правила в ЗСВ, които гарантират елементите на тази независимост, следва да се прилагат ревностно и кадровият орган да бъде изключително чувствителен към неправомерното погазване на тези гаранции за независимостта на съдиите и съдебната система като цяло. В правовата държава независимостта на съдебната власт не следва да създава условия за капсулираност и недосегаемост на ВСС и на магистратите, защото и трите власти са стълбове на държавността, поради което всяка от тях е отчетна пред другата.

---

⁵ В този дух са и констатациите в Доклада на Европейската комисия до Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз относно напредъка на България по механизма за сътрудничество и проверка (МСП), публикуван на 25.01.2017 г.

Съдебната власт е независима, което не изключва отчетността ѝ пред другите власти. Съгласно чл. 30, ал. 2, т.11 от ЗСВ, Пленумът на ВСС изготвя и внася до 31 май в Народното събрание (НС) доклад за своята дейност, заедно с годишния доклад за дейността на Инспектората към ВСС и годишните доклади на ВКС, ВАС и на главния прокурор. В процеса на присъединяване на страната ни към Европейския съюз конституционната уредба на правомощията и функционирането на някои органи, включително и на ВСС, претърпяха изменения със Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България (обр. ДВ, бр. 12 от 06.02.2007 г.) – четвърто изменение на Конституцията. В текста на чл. 84, т. 16 отпадна изискването докладите на тримата големи (председателите на ВКС, ВАС и на главния прокурор) да се представят в НС лично от тримата ръководители на тези институции. Въведе се задължение за внасянето им именно от ВСС, след като са били изслушани от Пленума и колегиите, тъй като ВСС е легитимиран от Конституцията като представител на магистратурата. Изменението е продиктувано от необходимостта на конституционно ниво по-ясно да се откри мистото и ролята на ВСС като орган на съдебната власт, който я представлява, като се ангажира отговорността му пред обществото и пред отделния гражданин. В чл. 84 от КРБ отчетността пред другите две власти е уредена от най-висш законов порядък. Съгласно текста, НС изслушва и приема годишните доклади на ВКС, на ВАС и на главния прокурор, внесени във ВСС, за прилагане на закона и дейността на съдилищата, прокуратурата и разследващите органи. НС може да изслушва и приема и други доклади на главния прокурор за дейността на прокуратурата по прилагането на закона за противодействие на престъпността и реализирането на наказателната политика. Отчетността на съдебната власт пред парламента обаче не може да засяга независимостта на органите на съдебната власт. В този смисъл е решение № 6 от 06 юни 2017 г.⁶, по конституционно дело № 15/2016 г. на КС на РБ. В решението четем: „Годишните доклади на ВКС, на ВАС и на главния прокурор, внесени от ВСС, съгласно чл. 84, т. 16, изречение първо от Конституцията, са самостоятелен елемент от гаранциите за публичност и отчетност на цялостната дейност на съдилищата, прокуратурата и разследващите органи“... „Тези годишни доклади са за прилагането на закона и за дейността на съдилищата, прокуратурата и разследващите органи, и съдържат обобщени данни, обобщена аналитична информация за работата им за определен календарен период“. Развита е тезата, че правомощието на НС се основава на разбирането за въвеждане на повече прозрачност и отчетност на независимата съдебна власт, която се характеризира със своята самостоятелност и отделеност от другите две

---

⁶ Обн., ДВ, бр. 48, от 16.6.2017 г.

власти и с независимост на нейните органи. КС категорично отрича възможността тези доклади да съдържат информация по неприключили съдебни спорове и наказателни производства, касаещи спазване на принципа на презумпцията за невиновност. Информацията би могла да включва само обобщени изводи и резултати, тенденции в противодействието на престъпността, предложения за законодателни промени, дейност в общ статистически порядък по видове образувани дела, срочност резултати от процедури, касаещи организацията на работата, „но не и изнасянето на данни, относящи се до съществото на разследването и следствената тайна“. Следователно, тази отчетност е предпоставка за ефективно взаимодействие на органите на съдебната и законодателната власт, въз основа на съдържащия се анализ на дейността им, което е основа за изискване от законодателния орган да приведе законодателството в съответствие с нуждите на правното регулиране, за които сигнализират тези отчетни доклади. Те са легитимна форма за постигане на публичност, прозрачност и информираност относно дейността на органите на съдебната власт. Информираност както на другите две власти, така и на гражданите и обществото. Те са, пак според същото решение на КС, „специфична проверка на съдебната власт от демократичната общност чрез политическите й представители.“

2.1. Отношенията на ВСС със законодателната и изпълнителната власт.

Трите власти не са изолирани, а си взаимодействват. Законодателят е задължен да осигурява механизми за тяхното балансиране, така че правата на индивида да бъдат защитени. Взаимното въздържане и контрол не допускат както навлизане в чужда компетентност, така и размиване в отговорността за осъществяване на конституционно възложените дейности. При конституционната демокрация всеки орган в системата на съдебната власт има своето място и функция, но неговата крайна цел е осигуряване върховенството на правото, служене на обществото единствено под властта на закона. Дейността им трябва да е съвместима едновременно с публичния интерес и основните правни принципи, което изисква точен баланс между независимостта на органите на съдебната власт и демократичните механизми за наблюдение върху тях.

Ясно е обосновано разделението на властите и независимостта на съдебната власт от останалите власти в мотивите на Решение № 8/2005 г. на КС по к.д. № 7/2005 г.: По отношение органите на съдебната власт, правомощията на НС не бива да се отъждествяват с класическите форми на парламентарен контрол, присъщи за взаимоотношенията между законодателна и изпълнителна власт, защото това „би довело до такава намеса, която променя фундамента, върху който е изграден конституционният модел на държавата.“

Функцията на ВСС е да осигурява и професионалната независимост на всеки орган на съдебната власт, и на всеки магистрат от политическо или друго външно на системата вмешателство в работата. Чрез професионалните си решения всеки член на съвета ще участва в отстояване независимостта на системата. Работата за отстояване на административната и професионална независимост на членовете на съвета не означава изолиране и капсулиране, а и комуникация с другите институции в държавата, за да се осигури и обратната връзка – как обществото приема и с какъв коректив при погрешни решения следва да се реагира. По този начин ще се осигури обективна външна оценка на системата чрез конструктивен диалог за намиране на ефикасни решения в интерес на гражданите и на обществото като цяло. Като изразител на позицията на магистратите при решаване текущите въпроси и за отстраняване на проблеми в системата, ВСС трябва да осъществява комуникация с останалите институции, основана на принципа на сътрудничество, но без да допуска вмешателство при взимането на решения и без да наруши принципа на независимостта на съдебната власт.

Редица документи съдържат препоръки за гарантиране от държавата независимостта на съдиите и на техния кадрови орган.⁷ Според обосновката независимостта на съдебната власт от другите власти се изразява и в това, че съдебната власт може да търси отговорност от администрацията в изпълнителната власт за действията ѝ, с които ограничава или урежда правата и интересите на гражданите и юридическите лица при упражняването на субективните им права; законодателната власт е отговорна и участва в процеса по адекватно регулиране на обществените отношения със законодателната си дейност съобразно Конституцията и с актовете на органите на ЕС и с международните нормативни актове, станали част от обективното право, като по този начин обезпечава правната рамка за функционирането на съдебната система. За да изпълни ролята си на безпристрастен арбитър при решаване на правните спорове или по наказателните дела, когато действа като защита и санкция срещу неправомерните поsegателства върху живота, здравето, правата и свободите, собствеността на гражданите, юридическите лица и държавата и цялостния установлен в страната правов ред, органите на съдебната власт трябва да са независими от другите две власти. По този начин независимостта служи като гаранция за

---

⁷ Становище №1/2001г./ т.10 - т.16 на КСЕС; препоръка № R/94/12 на Комитета на министрите на Съвета на Европа относно независимостта, ефикасността и ролята на съдиите; Основни принципи на ООН за независимостта на съдебната власт/1985г./; Европейска харта за статута на съдиите/1998/; кодекс за поведението на съдиите - „проекта Бангалор”.

безпристрастност. Затова кадровият орган трябва да брани тази независимост на магистратите от чуждо влияние, както и да не допуска такова вмешателство в кадровата си дейност по организацията на работата на съдиите, прокурорите и следователите.

3. Третата основна задача на ВСС е да определя състава и да осъществява организацията на работата на органите на съдебната власт. Тези функции се упражняват чрез системата от правомощия на органите на ВСС (Пленум, съдийска и прокурорска колегии), предвидени в Раздел II от ЗСВ, актуализирани при последното му изменение и допълнение (обн. ДВ, бр. 62/2016 г.).

3.1. Висшият съдебен съвет определя състава на съдилищата, прокуратурите и на следствените органи. Тези функции фокусира изключителната отговорност на кадровия орган, не само в поставянето на най-високи критерии при подбора на магистратите при тяхното първоначално назначаване в конкурсите за младши съдии, младши прокурори и младши следователи, но и при преценката на професионалните и нравствени качества на магистратите в тяхното кариерно развитие към по-високите по степен органи на правораздаването.

Стремежът към постигане на независимо, безпристрастно и ефективно правосъдие създава поле за редица съдържателни предизвикателства в работата на кадровия орган. Изпълнението им представлява система от реални дейности. Широкият спектър от правомощия на колегиите и на пленума са лимитативно очертани в Раздел II, чл. 30 – чл. 39б от ЗСВ. Считам че с последното изменение и допълнение на ЗСВ със ЗИНЗСВ, обн. ДВ, бр. 62 от 09.08.2016 год., се постигна усъвършенстване на редица сфери в управлението на системата относно *подобряване статута на магистратите чрез поставяне на ясни и предвидими правила, при условията на равнопоставеност, прозрачност и публичност за назначаване в системата и при кариерно израстване.*

С новата регулатация се постигна облекчаване на конкурсните процедури за кариерно израстване. Отпадна способът за проверка знанията на кандидатите чрез събеседване с изпитна комисия, съставена от техните колеги от съответния по-висок по степен съд. Проверката по действащите сега правила е изцяло само по документи с *приоритет на качеството на постановените от кариерните магистрати съдебни актове*. Комисията провежда проверка и извършва анализ на цялостната дейност на кандидатите като магистрати с оглед установеното в комплексната оценка при последното им атестиране, от проверките на Инспектората, от проверените им актове и от проверките при инстанционния контрол. Усъвършенствани са: атестирането, чрез въвеждане и на други форми на атестиране – първоначално и извънредно

атестиране (освен периодичното атестиране и атестиране за придобиване на статут на несменяемост); в реда и условията за придобиването на рангове с отпадане ограничението да се придобият повече от един ранг наведнъж; отпадане на института на командироването на овакантени щатни длъжности⁸; запазване на ограничена възможност за командироване на магистрати на временно овакантени длъжности в системата, но за срок не по-дълъг от една година⁹. Обективното право дава възможност на кадровиците енергично да защитават правата и интересите на магистратите и на добрите условия на труд в различните по степен съдилища.

3.2. Призната във всички демократични съдебни системи е легитимната процедура на конкурсното начало при кариерното израстване - повишаване или преместване на магистратите, както и при кандидатстване за заемане на административни длъжностни в органите на съдебната власт.

За заемането на съдийски длъжности в органите на съдебната власт се провеждат *централизирани конкурси* за младши съдии и за първоначално назначаване в районен, окръжен и административен съд. Уместно е решението в новата правна уредба за отдаване на необходимото значение на отваряне възможностите за по-голям достъп на кариерните магистрати до по-високите по степен съдилища. Имам предвид отпадането на конкурсите за първоначално назначаване за по-високите по степен съдилища – апелативните и върховните. Този подход на законодателя е правилен. *Положеният труд за изграждането на един съдия трябва да се ценят и уважава, тъй като е плод на дълго усъвършенстване в практическото приложение на получените теоретични знания, т.e. професионалният и житейският опит на кариерните съдии трябва да се ценят и подкрепят, защото е от съществено значение за качественото правораздаване.* При конкурсите за повишаване или преместване на съдии се въведе допълнително и правилото на уседналостта – те могат да претендират израстване в кариерата само ако са работили най-малко три години в органа, откъдето кандидатстват за повишаване или преместване. Практиката обаче постави редица въпроси, които създават неравнопоставеност за всички кандидати. Особено чувствително това се отнася за прокурорите и следователите с дълъг професионален стаж в системата, които са се преместили чрез конкурс в органите на съдилищата. Въпреки общият си юридически стаж, съответен за кандидатстване в по-горен по степен съд, окръжен или апелативен,

---

⁸ Спр., освен по чл. 240, ал.3 от ЗСВ - при командироване на младши съдии с навършен стаж в системата над една година.

⁹ Спр. чл. 81, чл.87, чл. 94, чл. 100, чл.100е, чл.117, чл.107б, чл.115, чл.123 и чл.227 от ЗСВ.

уседнаността им при упражняване на прокурорската или следователска професия не се зачита от закона, ако същите желаят преди да навършат три години като съдии в районен или в окръжен съд да кандидатстват за повишаване в по-горен съд. Дори когато са се класирали изключително успешно на конкурса за повишаване по съответната материя за съдилища от по-висока степен. *Тази несправедливост трябва да намери разрешение по законодателен път.*

Основателно отпадна стресиращото събеседване като форма на провеждане на конкурса и криещо възможност за съвсем съзнателно игнориране на някои от кандидатите с тенденциозни въпроси, с цел представяне по-добре на друг кандидат със задаване на щадящи въпроси. *Тези несъвършенства в регулатията на конкурсите са преодолени с новия способ на провеждане и оценяване на кариерните кандидати. В процедурата по чл. 192 от ЗСВ и по чл. 39 от Наредба №1 /09.02.2017 г. приоритет има цялостната преценка на правните познания и умения за прилагането им и практическите умения, проявени при разглеждането и решаването на делата* чрез проверка на актовете по приключили дела, проверката от кадровите им данни, данните от последното атестиране, становищата на Инспектората и на Етичните комисии към съответния съд и към СК на ВСС. Методът на оценяване е справедлив, защото почива на една обща оценка при обективни критерии. При еднакви оценки на кандидатите се съобразява по-дългият стаж в органите на съдебната власт, а когато и той е еднакъв, съобразява се по-дългият общ юридически стаж. Несъмнено критерият е професионалните умения и дълъг опит. *Възложените правомощия на конкурсните комисии по чл. 191а и чл. 192 от ЗСВ при повишаване или преместване за съдийски длъжности ги поставят в условията на обвързана компетентност с решението на СК на ВСС, която взима окончателното решение за назначаване, повишаване или преместване, след преценка на професионалните и на нравствените качества на кандидатите.* Дискрецията изцяло е в ръцете на съответната колегия на ВСС. Създава се опасност преценката в някои случаи да е проява на субективизъм. Примерно субективно се приема, че отсъства някой от допълнителните показатели по критериите за високи нравствени качества – тогава се стига до миниране на една успешна до този момент магистратска кариера. Следователно, за избягване на субективния елемент в максимална степен, по-голяма тежест трябва да има становището на конкурсната комисия, която пряко и непосредствено класира кандидатите и има по-задълбочен поглед върху професионалните умения на кандидатите (на базата на резултатите от последното атестиране, на база проверки от по-горестоящите органи и от Инспектората при ВСС, от данните в кадровото им дело, както и преценката на разгледаните дела и постановените по тях съдебни актове). Изпитната комисия (състояща се от петима членове,

избрани чрез жребий, в която участват член на КАК, хабилитиран преподавател - учен по правни науки от съответната материя с академична длъжност доцент или професор и трима съдии от по-високия по степен съд спрямо съда на кандидатите, участващи за повишаване или преместване) прави обща оценка по шестобалната система, като дава оценка на всеки отделен сегмент при формирането на общата средноаритметична оценка. Кандидатите за преместване в друг по вид орган на съдебната власт полагат и допълнителен писмен изпит по конспект за съответната материя. Нормативната уредба¹⁰ поставя в известно неравностойно положение кандидатите, които едновременно участват в конкурсите за преместване в еднакви по степен органи на съдебната власт от един и същи вид – т.е. само в съд, прокуратура, следствен отдел, така и тези, участващи в същия конкурс за преместване, за преминаване на равни по степен длъжности в различни по вид органи на съдебната власт. Тези от тях, които участват за преместване с преминаване на равна по степен длъжност, но от един вид орган на съдебната власт в друг вид орган на съдебната власт (от съд – в прокуратура, от прокуратура – в съд, от съд или прокуратура в следствен отдел или обратно), освен по документи, следва да положат и писмен изпит за съответната материя по конспект за проверка на знанията им за съответната длъжност. Останалите кандидати в конкурса за преместване чрез преминаване в един и същи вид орган на съдебната власт – на равна по степен длъжност или на по-ниска по степен длъжност, не полагат писмен изпит, а кандидатстват само по документи (според условията по чл. 192 от ЗСВ). Считам, че в хода на работата на новия състав на ВСС тези регулатции, създаващи на непропорционалност и компрометиращи равнопоставеността в условията на конкурсите за преместване на кариерните магистрати, следва да бъдат преосмислени и променени чрез законови промени.

3.3. С промените в ЗСВ се отстрани една несправедливост в старата уредба, а именно – подмяната на конкурсното начало за повишаване или преместване с широкото прилагане на института на командироването по усмотрение на по-висшестоящия административен ръководител спрямо съда, в който работи командированиия съдия. Създаваше се напрежение от усещането за несправедливост, тъй като командированите съдии понякога престояваха с години в по-високите по степен съдилища поради забавеното провеждане на конкурсите. Така при последващото им участие в обявените конкурси за постовете, на които те са командирани, се създаваше основателно съмнение в обективността и безпристрастността на изпитните комисии, съставени от колегите от органа, в който съдията е командирован, с които колеги съдията вече е

---

¹⁰ Вж. чл. 189, ал.3 и ал. 4 от ЗСВ и чл.192, ал.2 от ЗСВ.

работил. Формираше се мнение за предубеденост и предрешеност на конкурса за командированите съдии спрямо останалите кандидати, поради ограниченността на местата, които биваха заемани по правило именно от командированите съдии. Тази несправедливост вече е история, защото новите правила поначало са създадени да я преодолеят.

Правната уредба на командироването претърпя пълна трансформация в сравнение с досега действащата. От една страна, забраната за командироване на съдии на овакантени длъжности в друг съд (независимо дали той е равен или по-висок по степен) затруднява натоварените съдилища поради тежките и продължителни процедури при конкурсите за кариерно израстване в системата на съдилищата. Но от друга страна, забраната тури край на порочната практика за заобикалянето на конкурсното начало с командироването на съдии в по-високите по степен съдилища без провеждането на конкурс, и то за неопределен период от време, често продължаващ с години. При положение, че кариерното израстване на съдиите е утвърдено във всички демократични правни системи¹¹, това разрешение в новата правна уредба на ЗСВ е обосновано и съответно на международните стандарти и на принципите на равнопоставеност на магистратите при кариерното им израстване. Въпреки това, полезно ще бъде чрез правна регулация да се въведат по-гъвкави механизми за решаване *ad hoc* на внезапни и спешни нужди, напр. при едновременно овакантяване на няколко съдийски длъжности в съответния съд и при невъзможността, особено при по-големите съдилища, където има специализация на съдиите по материя, съдът да образува състав. В тези случаи трябва да се използват предвидените в закона алтернативни форми за командироване на магистрат, каквато хипотеза предвижда чл. 227, ал.2, вр. с ал.1 от ЗСВ - при невъзможност за формиране на състав по конкретно дело, до приключването му в съответната инстанция, при спазване принципа за случайно разпределение на делата и то не само в случаите, когато съществува процесуална пречка за формиране на състав по чл. 43, т.3 от НПК/ напр./, но по аналогия на закона и когато, напр. има вакантна щатна бройка за съдия/ независимо дали е временно овакантена или свободна; друга форма е редът на командироване младши съдия в районен съд по чл. 240, ал.3 от ЗСВ. Друг способ за справяне с проблема виждам в мобилизиране на работата по ускоряване конкурсните процедури, но и за тяхното провеждане се изисква технологично време, защото обявяването им е функция от решаването на други предходни и императивно поставени от закона въпроси. Т.е., едва след изчерпване на

---

¹¹ Справка: Становище № 1/2001 г. на КСЕС.

процедурите по чл. 193, ал. 6, по чл. 194 и по чл. 243 от ЗСВ за всяка текуща година, ще е обективно възможно незабавното обявяване на нови конкурси за текущата година.¹²

3.4. Усъвършенствани са и правилата за избори на административните ръководите и на техните заместници, при съобразяване с решенията на общите събрания на съдиите в самоуправлението на съдилищата, ползвани със съответната тежест на аргументите, при които съдиите са издигнали кандидатури за административни ръководители и техните заместници. Председателите на съдилищата и техните заместници изпълняват ключова роля в представляването на съдилищата и организацията на тяхната работа, поради което изборът им трябва да бъде фокусиран върху кандидати с качества, сочещи на управленска компетентност за стратегическо управление на съответния орган на съдебната власт. Те са пазители на независимостта и безпристрастността на съдиите и съда като цяло. Ето защо, изискванията към тях трябва да са изключително завишени. Чрез упражняването на своите правомощия те допринасят за развитието и облика на цялата съдебна система в посока независимост на съдебната власт, за утвърждаване безпристрастността на съдиите и за предоставяне на обществото качествено правосъдие. При избора на административни ръководите и техните заместници, СК на ВСС трябва да следва императивните правила, предвидени в чл. 167- чл. 175 от ЗСВ, и в чл. 194а – чл. 194г - за условията и реда, както и в Правила за избор на административни ръководители на органите на съдебната власт по чл. 167, ал.1, т. 2 - т. 4 от ЗСВ, приети с решение на СК на ВСС по Протокол № 19/11.10.2016 год. Новата позитивноправна уредба в ЗСВ и детайлизирането ѝ в посочените Правила задължава кадровия орган при упражняване на изключителната си дискреция при взимане решение за избор на ръководителите на органите на съдебната власт и в частност по отношение на съдилищата, да извърши преценка не само на професионалните и нравствени качества на кандидатите за тези постове, но да изльчи тези от тях, които имат таланта и изкуството да са обединители около идеи и програми за организация на работата и за печелене на доверие. В тази връзка трябва да се познават и изпълняват препоръките на Становище № 19/2016 год. за ролята на административните ръководители в повишаване капацитета и авторитета на съдилищата, както и на Становище № 1/2001 на КСЕС относно „Стандартите на независимостта на съдебната власт и несменяемостта на съдиите“.

При конкурсите за избор на административни ръководители и на заместниците им, при условията и по реда на чл. 169, ал. 2 и ал. 3 от ЗСВ,

¹² Вж.чл.188 и чл.189, ал.1 – ал.4 от ЗСВ.

трябва да се помисли за прилагането на обективни критерии, които да откроят подходящия кандидат, особено когато се прилага изключението да се избира магистрат от по-ниско ниво. Изключението не следва да се превръща в правило. Не трябва да се допускат кандидатури без ясни и приложими за всички кандидати обективни критерии. Следва да се потърси причината, поради което липсва кадрови ресурс в органа, за който се обявява изборът. При сегашната уредба, когато се издигат кандидатури от по-ниско ниво на орган на съдебната власт, при едновременни кандидатури, напр. на съдии от същия по степен съд и от по-нисък по степен съд и формално са налице законовите изисквания по чл. 164 от ЗСВ за всеки от кандидатите, е неясно в кои случаи се прилага изключението, а не правилото. При тези процедури, освен допълнително установени обективни критерии, трябва да се съблюдава и да тежи свободната воля на самоуправляващите се магистратски общности – изразените становища от общите събрания като по този начин ще се гарантира избор на желан от колектива ръководител и невмешателството на външни неясни за системата фактори.

В критериите за избор на ръководители на съдилищата на всички нива следва да се съзимерват изискванията, поставени в становище №19/2016 на КСЕ относно: представляване на съда и неговите колегии; за стимулиране добрите практики на взимане решения по организационни и устройствени въпроси от общите събрания на съдиите; да се възползват от експертните знания на институциите и центровете за обучение на магистрати; да комуникират с останалите звена в съдебната система; да организират комуникация с медиите за информиране на обществеността за резултатите от работата на съда, с което ще се постигне не само публичност и информираност, но и повишаване доверието в институцията; да продължат да работят като съдии; да следят за спазването на практиката на ЕСПЧ и СЕС; да обединяват и да поддържат колегиален дух; да пазят авторитета и достойността на колегите си; да изграждат управленски модел- пример за по-добро правораздаване, без да се намесват в работата по същество на своите колеги, т.е. съдилищата да функционират като професионална и независима институция.

4. Качеството на правораздаването се обективира чрез добрата организация на правосъдната система, от условията за достъп до справедливо и ефективно правосъдие.

Показатели за постигането на тези критерии са безпристрастното и законосъобразно произнасяне по спорове; постановяване на справедливи присъди и решения, основани на данните по делото и на закона; умението да се произнасят добре мотивирани съдебни актове в разумни срокове; ефективни процедури за изпълнение на влезлите в сила съдебни актове и пр. СК трябва да осигури такива условията на работа и такъв кадрови потенциал, че да отговори на високите изисквания за справедливо и

качествено правосъдие. Това са дейностите по попълването на системата с професионално високо подгответи съдии, с утвърдени нравствени качества, чрез системата на подбор в конкурсите за назначаване, за повишаване или преместване на съдии и на административни ръководители. За постигане на качествено правосъдие трябва системно регулиране на натовареността на съдилищата и на отделните съдии, чрез анализа на достоверна информация за броя на образуваните, разгледаните и решени дела; дейностите по управление и решаване на въпросите за съдебната карта; воденето на обективна, достоверна и изчерпателна съдебната статистика; предприемане на мерки по оптимизиране на щатната численост на органите на съдебната власт; оценката на професионалното поведение на съдиите и в частност - етичното поведение и тяхната безпристрастност при осъществяване на правораздаването; дисциплинарната дейност; финансовото обезпечаване и финансовата независимост на системата на органите на съдебната власт; взаимодействието с медиите и представителите на обществеността и неправителствените организации в стремеж за публичност и достъпност на относимата информация за издигане на правната грамотност на обществото; възпиране езика на оразата, приписващ всички проблеми на обществото с „неработещата съдебна система“; стремеж към партньорство и сътрудничество в комуникацията с медиите и с гражданското общество и пр.

4.1. В материията за конкурсите при кариерните съдии намира място институтът на атестирането, който е съществен елемент от компонентите, определящи придобиването на статут за несменяемост на съдиите; при преназначаването на младшите съдии на длъжност районни съдии; при оценяване работата на съдиите в конкурсите за повишаване или преместване; при кандидатстване за ръководни административни длъжности; при кандидатстване за получаването на ранг.

Една от основните дейности на Комисията по атестирането и конкурсите, функционираща от началото на м.октомври 2016 год., е изготвянето на комплексните оценки на магистратите с попълването на единни формуляри за атестиране по образец (ЕФА) съгласно закона и утвърдените от Пленума на ВСС правила в Наредба № 2 /23.02.2017 год. Новите правила са съобразени изцяло и с изискванията на международните актове¹³, с решаващото влияние на принципите и разрешенията, дадени в актовете на КСЕС към Съвета на Европа. Оценката на съдиите се

---

¹³ Вж. Становище № 1/2001/ на КСЕС, Становище № 3/2002/, № 4/2003/, № 6/2004/, № 11/2008/, № 14/2011/, Становище №1/2001/ на КСЕС, параграфи 17-56, Становище №4/2003/ на КСЕС, параграфи 23-30, Становище №3/2002/ на КСЕС, параграфи 51-77, становище №17/2014г/, части I и II.

предприема, за да се направи преценка на способностите на отделните съдии и на качеството и количеството на работата, която са извършили. Според цитираните актове на КСЕС, оценяването се използва не само за да се определи степента на професионална квалификация на магистратата и спазването на съответните етични правила, но и за да се предостави обратна информация на магистратата, на системата и на обществото, съответно - да се идентифицират нуждите от обучение или оценката да се използва за повишение. „По тези начини, индивидуалната оценка може, по принцип, да съдейства за подобряване качеството на съдебната система и може да се осигури правилната отчетност на съдебната система по отношение на обществеността“.¹⁴ Споделям ефективността на подобрената система за атестиране на магистратите, в частност на съдиите. Тя усъвършенства и надгражда направеното досега от Комисията по предложенията и конкурсите (КПА) при ВСС. Промяната е не само в органите на оценяване – определените чрез гласуване в заседанията на КАК атестационни състави, състоящи се от трима негови членове- действащи магистрати, специализирани по материя, които задълбочено изследват всички обективни източници за работата на съдията, необходими за установяване на показателите и съотнасянето им към изискванията въведени с общи и специфични критерии посочени в закона и в цитираната наредба. Използваните методи на събиране на информация са събеседването с магистратата, лични наблюдения от работата, участието в или ръководеното на съдебните процедури, справки от деловодната система, лични проверки в деловодните книги, становище от административния ръководител и от съдиите – наставници, данните от кадровото досие на магистратата и всякаква друга достоверна информация от проверки на Инспектората и по реда на инстанционния контрол. Начинът на оценяване е чрез словесни констатации и цифровият им еквивалент на оценка с конкретен брой точки. Акцент имат критериите: правни познания и умения за прилагането им и умение за анализ на правно релевантните факти, за които е предвиден максимален брой от оценъчните точки. По този начин се институционализира разбирането за примата на оценяване на качеството на работата в съдебните актове и проявения професионализъм при разглеждането на делата (качество на проучване и запознаване с делото, познаване процесуалните норми и умение за провеждане на съдебните процедури, умение за ясно и обосновано структуриране на съдържанието на съдебните актове и пр.), а не толкова количествените показатели в работата. Броят на отменените и изменени актове на магистратата има негативно отражение върху качеството на неговата работа само тогава, когато се установи, че отмяната или изменяването им се

---

¹⁴ Вж. част II, б. „Г“, параграф 7 от становище № 17/2014 г. на КСЕС.

дължат на системни нарушени на закона, или на непознаването му, на непознаване задължителната съдебна практика на ВС, ВКС и ВАС, на решенията на ЕСПЧ, Съда на ЕС. При проверката се държи и на познаване на приоритетното действие на международните актове, станали част от вътрешното право, когато вътрешното законодателство е в противоречие с тях. Цени се способността за правилен анализ на доказателствените източници, извеждането от тях на правнозначимите факти и правилната им правна оценка спрямо приложимия закон. Тестът за професионалните качества винаги е функция от принципното положение, че правораздавателната дейност се основава на вътрешното убеждение на съдията, изградено на базата на проверените и кредитирани по делото доказателства и на правилното приложение на закона спрямо правилно установени факти. Затова не може да се даде негативно отражение на работата при защитена от магистрата теза, както и когато приложението на закона е съпътствано от неправилна или противоречива съдебна практика от съдилищата, която не е уеднаквена със задължителен тълкувателен акт на върховните съдилища. *Новостта в усъвършенстване на този институт следва да се адмирира, но и да се развие и очертава възможността за прилагането му, а това е възможността, регламентирана в чл. 204а, ал. 5 от ЗСВ, да се предложи индивидуален план на проверявания магистрат за професионалното му развитие при констатирани специфични нужди от усъвършенстване на правната му подготовка в определени институти на правото.* Това изпълнение налага методическата и квалификационна помощ от органите на Националния институт по правосъдието/НИП/.

4.2. Качеството на правораздаването не може да се разглежда извън решаването на въпросите за натовареността и съдебната карта на съдилищата.

Правилата за натовареността на съдиите са приети от ВСС с решение по протокол № 62/16.12.2015 г., изменяно и допълвано в хода на дейността на Комисията „съдебна карта, натовареност и съдебна статистика“ при СК на ВСС. Правилата за оценка на натовареността на съдиите регламентират обективни измерители за правна и фактическа сложност на съдебните дела, наричани коефициенти за тежест, както и уреждат реда за определяне на индивидуалната натовареност и границите на нормалната натовареност на съдиите в районните, окръжните, военните, административните, специализирания наказателен и апелативните съдилища и са приложими към всички съдии и съдебни дела, които се разглеждат. Те не са застинала даденост и могат да се коригират с оглед развитието на съдебното производство – да се намаляват или увеличават. Правилата се основават на резултатите от проведено през 2014 г.- 2015 г. емпирично изследване на натовареността с участието на съдиите от районните, окръжните, административните, специализирания наказателен и апелативните

съдилища. *Определянето на натовареността на съдията се разглежда като оценка на времето, което е необходимо за разглеждане и приключване (решаване/прекратяване) на съдебните дела, както и оценка на времето, необходимо за извършване на всички останали дейности, които са свързани с доброто осъществяване на правораздаването.* Несъмнено това е дейност - измерител по право-технически показатели на труда на отделния магистрат (съдия, прокурор, следовател) и е важен фактор в оценката дали извършваното случайното разпределение на делата е справедливо и равномерно. Отчитането на ползите, съответно несъвършенствата, от системата за измерване натовареността на съдиите (СИНС) ще покаже бъдещето, с натрупването на повече фактически емпиричен материал върху резултатите от анализа. Анализът е неразрывно свързан с изготвената „Пътна карта за изпълнение Актуализираната стратегия за продължаване на съдебната реформа“. Съгласно чл. 5, ал.1 от Правилата, оценката на натовареността на съдията има за задача да установи обективен първичен измерител на натовареността въз основа на необходимо присъщото време за разглеждане и приключване на делата от различен тип съгласно предварително изработен класификатор от групи дела. *Стойността на този измерител е в часове и включва и отчита различните аспекти на фактическа и правна сложност на делото, т.е. необходимите усилия на съдията за разглеждане и приключване на делото, изразени във време.* Целите на Правилата¹⁵ са да се осигури равномерно и справедливо натоварване на съдиите; да спомогнат за пълното и обективно отчитане на натовареността на съдиите в рамките на атестационните процедури за оценка на дейността им; да спомогнат за обективно и справедливо отчитане на натовареността на съдиите в рамките на дисциплинарните производства; да подпомогнат ВСС при вземане на обосновани решения по чл. 30, ал.2, т.7, т. 8 от ЗСВ; да се утвърди върховенството на закона и да се осигури действена защита на правата на съдиите; да се увеличи личната мотивация на съдиите; да послужат като обективен инструмент за ефективно управление на публичните средства от бюджета на съдебната власт; да допринесат за повишаване на доверието в съдебната власт. *Оценката на натовареността отчита фактическата и правна сложност на разгледаните и приключени от съдията съдебни дела, както и допълнителните дейности, които извърши във връзка с правораздаването, като осигурява справедливо натоварване, съобразено с човешките психофизически способности и основано на принципите на законност, равнопоставеност, обективност и прозрачност. Тя не може да наруши независимостта и основните*

¹⁵ Вж. чл. 5, ал.2 от Правилата.

права на съдията. Началото е поставено и следва да се надгражда свършеното от ВСС до този момент.

4.3. Показателно е, че в резултат на анализа на натовареността на ОСВ и на отделните съдии в тях, СК на ВСС е взела важни принципни решения по приложението на разпоредбите от закона, с които се регулира оптимизирането на щатната численост на съдилищата. Но все още няма пълна визия относно проблемите с натовареността и прекрояването на съдебната карта.

Натовареността на съответния район е основен критерий за откриване/закриване на съдилища, както и за определяне на щатните им бройки. Досега оптимизирането структурата на съдилищата е било само на районно ниво, но законът не прави разлика и не фиксира съдилищата по видове и степени (общ или административен, специализиран или военен, районен или съд от по-висока степен) когато следва да се прилага оптимизирането на щатната им численост. Затова КАК настоя тя да се прилага за всички степени и видове съдилища. Съществен напредък се постигна в приложението на института по чл. 194, ал.1 от ЗСВ¹⁶ към края на 2016 год., като се прие: за целите на оптимизирането меродавен е анализът от последните три години; да не се откриват процедури, докато не измине поне 6-месечен период от прилагане нормата за натовареност и отчитане резултатите от реалната натовареност, с оглед действително работещите съдии, а не с оглед наличните щатни длъжности, част от които може да не са заети; задължително да се предвиждат щатни бройки в районните съдилища за младшите съдии с изтичащи двегодишни мандати; принципното решение, взето от СК на ВСС на заседание на 20.12.2016 год. процедурата по чл. 194, ал.1 от ЗСВ да се открива веднъж годишно, след анализ на натовареността на съдилищата и да се отнася за всички съдилищата в системата, поставяющо съдиите при равни условия за участие в процедурата, и така тя става предвидима, прозрачна и достъпна за всеки съдия. Нормите на чл. 30, ал. 2, т.т.7, 8, ал. 5, т.т. 6 и 7 от ЗСВ дават възможност за взимане на обосновани и защитими при съдебно обжалване

---

¹⁶ Чл. 194. (1) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2011 г., в сила от 04.01.2011 г., предишен текст на чл. 194 - ДВ, бр. 28 от 2016 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) В случаите на закриване на съдилища, прокуратури и следствени органи или при намаляване числеността на броя на заетите длъжности в тях съответната колегия на Висшият съдебен съвет разкрива съответните длъжности в друг равен по степен орган на съдебната власт по възможност в същия апелативен район и назначава на тях без конкурс съдиите, прокурорите и следователите.

пред ВАС реални решения относно прекряване на съдебната карта и за оптимизация на щатовете в съдилищата.

Предвидената чл. 30, т.13 от ЗСВ възможност, членовете на кадровия орган да участват активно в законодателния процес чрез представяне на становища по законопроекти, отнасящи се до съдебната власт, е останала в дълг на кадровиците пред колегите им в системата и пред обществото. Наложителни са промени в законодателството, които да разтоварят работата, концентрирана само в част от съдилищата в страната и особено в Софийски районен и Софийски градски съд. Известно е обсъжданите на първо място в Правната комисия на 43-то Народно събрание законопроекти за изменение на ГПК за промяна в подсъдността на искове за непозволено увреждане и по застрахователни дела, с въвеждане на регулативни процедури в Закона за водите и Енергетиката. В насока на намаляване формализма и основанията за ненужно забавяне на наказателния процес са предвидените в проекта за изменение на НПК предложения за преклудиране на основанията за връщане на делото в досъдебната фаза, когато в открита процедура, преди даване ход на съдебното следствие и с участието на страните, се изчерпат всички възражения и доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в досъдебната фаза на процеса. Тези стъпки на законодателя са незакъснял отговор на препоръките от Европейската комисия в доклада от 25.01.17 г. до Европейския парламент и до Съвета по МСП.

4.4. Високата отговорност да бъда избрана от Пленума на ВКС за член на Комисията по атестирането и конкурсите, конституирана в края на м. септември 2016 год., а от членовете на комисията и за неин председател, е предизвикателството да получва уникалната възможност да участвам в ежедневната работа по решаване на правни хипотези във връзка със статута на съдиите, в изготвяне на проекти за принципни решения, по тълкуване на неясно или противоречиво уредени кадрови въпроси. Неведнъж съм изразявала мотиви, несъвпадащи с решенията на мнозинството, но тезите по тях са били възприемани от Пленума на ВСС като напр.: за приложението на новата разпоредбата на чл. 193, ал.6 от ЗСВ, в сила от 09.08.2016 год.; по отношение конкурсите за кариерно израстване, проведени по реда и условията преди влизане в сила на ЗИДЗСВ от 09.08.2016 г., с аргументи, че в новия закон няма забрана институтът за повишаване или преместване на магистрати при предпоставките в новата разпоредба на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ да се прилага и за проведените предходни конкурсни процедури. Достатъчно е магистратите да отговарят на изискванията, предвидени в новата правна уредба. Нормата е със смесен характер и при липса на преходни правила в закона, действието ѝ следва да обхване занапред и заварените процедури и материални правоотношения. Защитих тезата, че § 206, ал.3 от ПЗР на

ЗИДЗСВ противоречи на духа и буквата на основната норма, въвеждаща ограничение в института на периодичното атестиране по чл. 196, т. 3 от ЗСВ относно броя на задължителните периодични атестации в кариерата на магистратите, които след придобиване статут на несменяемост и две положителни периодични атестации добра и много добра, не се атестират повече задължително периодично. Новата норма посочва предпоставките, че атестациите трябва да са две на брой и да са последователно положителни с добра или много добра комплексна оценка. В същото време в заключителната разпоредба на закона се игнорира точно това принципно положение в основната норма, като се променя духът ѝ и се въвежда задължително провеждане на ново периодично атестиране по новия ред и на атестираните вече магистрати по досегашните ред и условия - два или повече пъти с положителни периодични атестации, само защото са „назначени преди влизане в сила на новия закон“. Следователно, макар и да отговарят на изискванията по новите условия на закона за ограничаване на периодичното атестиране, назначените преди влизането му в сила нямат възможност да се ползват от по-облекчения режим, въведен с новата норма, което противоречи на правилата за прилагане на материалноправните разпоредби, когато по новия закон те са по-благоприятни. Още повече, новата уредба поначало придаде правна форма и на прилаганите досега в практиката фактически данни при преценката на показателите при атестирането като проверките на Инспектората, становища на етичните комисии, съобразяване с допълнителните дейности възложени по закон или от административния ръководител на магистратата извън пряката му правораздавателна дейност и пр. Освен това, новата разпоредба на чл. 196, т. 4 от ЗСВ поначало дава възможност на магистратите, при наличие на правен интерес, винаги да могат да поискат извънредно атестиране при условията и реда на чл. 197, ал. 5, вр. чл. 196, т.4 от ЗСВ, което до известна степен е компенсаторен механизъм срещу ограничението на броя на задължителните периодични атестации. По тези и други отразени в протокола от заседанието на комисията мотиви, предложих на колегите да се приложи корективно тълкуване на заключителната норма, като се даде приоритет на духа и целта на закона пред буквата, за да се зачетат всички последици от атестирането на магистратите, назначени до влизане на изменението в сила. Липсата на достатъчно диалог и изслушване на аргументи вероятно попречи за по-серизен дебат. Надявам се, ако не се стигне до корективно тълкуване, да се предизвика законова промяна чрез компетентните легитимни субекти.

Натрупаният опит в КАК при СК на ВСС, на която съм член от м. октомври 2016 г., допринесе за придобиването на познания в материията по тълкуване и прилагане разпоредбите на ЗСВ. Дължността председател на КАК в още по-голяма степен ме приобщи към част от консултативните функции към кадровия орган, тъй като в тази комисия е инкорпорирана

значителната част от работата на СК на ВСС. Пряко и непосредствено участвах в работата на работната група по подготовката на Наредба №1/09.02.2017 г. за конкурсите на магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт. Имах възможност да развия експертна дейност и в работата на работната група по подготовката на Наредба №2/23.02.2017 год. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник председател на съд.

Както председател на КАК въведох практиката всички нейни проекто – решения, изготвяни до СК на ВСС да бъдат подробно мотивирани, подобно на съдебните актове, като лично диктувах мотивите. Препоръчвам решенията на ВСС и колегиите му, често досега състоящи се само от диспозитиви, също да се мотивират. Мога да допринеса това да се осъществи на практика бързо и без проблемно. Това би било един несъмнено полезен ход, предвид възможността за обжалване и съдебен контрол на тези актове.

4.5. Във връзка с организацията на работата на органите на съдебната власт КАК прие и редица проекто-решения, които бяха възприети с принципни решения на СК на ВСС и се прилагат успешно в организирането на работата на съдилищата.

Ето част от тях: какви следва да бъдат критериите за подбор при назначаването на младшите съдии в хипотезата на чл. 243, ал. 2 от ЗСВ; кога, в каква процедура и при какви критерии да се прилага чл. 194, ал.1 от ЗСВ за оптимизиране на щатната численост на съдиите; обявяването и провеждането на конкурсите за кариерно израстване при условията и реда по чл. 188 – чл. 193, ал. 1- ал. 5 от ЗСВ да е последващо и функция от комплексното приключване на предходните процедури по назначаването на младшите съдии на длъжност районни съдии, след изтичане на срока по чл. 240 от ЗСВ, след приключване на провежданото веднъж годишно назначаване на съдиите по реда на чл. 194, ал.1 от ЗСВ и след изчерпване на процедурите по чл. 193, ал. 6 от ЗСВ по назначаване на „следващия по ред кандидат“ в приключилите по органи конкурси за повишаване или преместване; относно тълкуване на понятието „овакантени длъжностни“ при магистратите, които заемат изборни длъжности в органите на съдебната и законодателната власт или са назначени в изпълнителната власт и правото им да бъдат възстановени на длъжностите, заемани преди избора или назначаването им в другите власти (вж. чл. 28, чл. 50 от ЗСВ); за правното положение на административния ръководител или на заместник административния ръководител, след изтичане на мандата му, когато при изпълнение на императивната разпоредба за връщане на заеманата преди избора длъжност тя не е вакантна (вж. чл. 169, ал. 5 от ЗСВ) и пр. Това са само една малка извадка от множеството принципни решения по приложението на процедурите по

кадровото израстване и атестирането на съдиите, информацията за които решения е публична и е предоставена за запознаване от магистратите на електронния сайт на СК на ВКС.

4.6. От опита в Комисията по атестирането и конкурсите при СК на ВСС съм в състояние да отлича и редица неясни или противоречиви законодателни решения, които очакват своята промяна чрез иницииране на ново правно регулиране, напр.: ускоряване на производството пред ВАС при обжалване решенията на колегиите на ВСС във връзка с конкурсните процедури; да се съкратят сроковете за обжалване и сроковете за произнасяне на съдебните решения; при обжалване на решенията по реда на чл. 167, ал. 3 и чл. 187, ал.1 от ЗСВ; да се уеднакви подхода от прилагането института на спиране действието на обжалвания акт; да се отменят ал. 1 и ал. 3 на § 206 от Заключителните разпоредби на ЗИДЗСВ, в сила от 09.08.2016г., с които на практика се игнорира проведеното задължително периодично атестиране на назначение магистрати до влизане в сила на последните промени в ЗСВ, които предложения за промени, ако се възприемат от законодателя, ще улеснят правоприлагането чрез преработка на противоречивите текстове. Ревизията на някои норми ще премахване и свръх-регулирането на някои институти, което вреди на системата.

4.7. При дисциплинарните производства ще съдействам за спазване на условията и реда на производствата за търсене на отговорност за виновно неизпълнение на служебните задължения на съдия, изразяващо се в допуснато нарушение от посочените в чл. 328а, ал. 2 от ЗСВ. Ще изисквам стриктно спазване на стандартите на предвидимост, прозрачност и равнопоставеност. При основателност на дисциплинарната отговорност ще устоявам спазването на принципите на справедливост на наказанията с оглед тежестта на нарушенето, обстоятелствата, при които е извършено, причините и условията за това и на цялостния професионален облик на магистрата.

Работата ми с представителите на Инспектората при ВСС ще бъде в сътрудничество и при увеличена степен на комуникация, поради нарасналите правомощия и отговорности на тази независима институция, с изискване за получаване на становищата на Инспектората при ВСС във връзка с конкурсните процедури, при атестирането, с несъвместимостите на магистрати, при преценка за спазване на Кодекса за етично поведение на българските магистрати и пр.

4.8. Несъмнено голяма е ролята на Националния институт за правосъдието в обучението на младшите съдии, съдиите от първоначално назначаване и за усъвършенстване знанията и на съдиите с натрупан стаж в системата. ВСС,resp. чрез съответните колегии, е задължен по силата на чл. 30, ал. 2, т. 3 и т. 9 от ЗСВ да организира съдебното обучение, поради което кадровият орган трябва да

се отнася особено критично и отговорно към селекцията на преподавателите в НИП, сред високо авторитетни в правната общност изявени професионалисти. Да съдейства за подготовка на програми за обучение, чрез които магистратите да получават периодично и системно по-висока квалификация в различната правна материя и задължителната съдебна практика, да получават и знания по чужди езици, да актуализират познанията си по европейско право и правата на човека в практиката на ЕСПЧ и на Съда на ЕС.

4.9. Финансовата и техническа обезпеченост на органите на съдебната власт е функция, но и цел и задача на кадровия орган. Осигуряването на нужните средства за функционирането на съдебната власт, изразени в сграден фон, материална база, финансови ресурси за техническата база, за използване на водещи достижения на информационните технологии и за достойни заплати, осигуряващи самочувствието и достойнството на магистратите чрез справедлива съизмереност с тежестта и уникалността на труда им, стоят в основата на независимостта на съдебната власт и я правят недостъпна за неправомерни влияния. Умелото и компетентно упражняване на тази функция е и мярка против корупционни практики.

В заключение, връщам се на факта, че през 2017 г. се навършват десет години от създаването на МСП.

Комисията (ЕК) е направила обективен анализ на постиженията и предстоящите предизвикателства пред съдебната ни системата, като е оценила положителните страни в осъществяването на стратегията на съдебната реформа на правителството и е дала препоръките си за оставащите стъпки, необходими за постигане целите на реформата. Всички ние в суверенна България сме отговорни този механизъм за мониторинг да приключи и страната ни да бъде безусловно припозната като място на върховенството на закона. Според доклада мониторингът ще приключи, когато всеки един от шестте показателя за България бъде изпълнен по задоволителен начин. Те бяха определени в момента на присъединяването на България към ЕС и се отнасят до: независимостта, ефикасността, етиката на съдебната власт и борбата срещу корупцията и организираната престъпност. В съчетание с институционалните и законодателни мерки, считам че изпълнението на тези показатели, което е в ход и дава обективни резултати, ще насырчи управлението на съдебните органи в осъществяване на качествено правораздаване при спазването на етичните стандарти на магистратите. Повишена е предвидимостта и равнопоставеността както при кариерното израстване на магистратите, така и при избора на членове за ВСС; моделът на съдийско самоуправление работи и се усъвършенства. Предприетите стъпки за промени в процесуалните закони са в ход - за преодоляване формализма, особено в наказателното правораздаване.

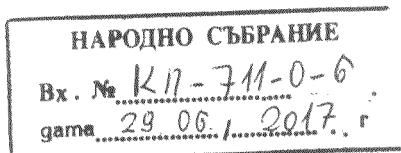
Продължават стъпките в разработване на проект за създаване на електронно правосъдие, за която кауза ще работя, осъзнавайки огромното му значение за улесняване достъпа до правосъдие и за повишаване неговото качество. Особено чувствително е отношението ми към спазването на професионализма, отчетността и ефикасността на ВСС, който трябва да служи на системата и на отделния магистрат, но реално и ефективно, а не като имагинерно понятие Само по този начин ще се положат основите за възвръщане доверието на обществото към правосъдната система като пазител на държавността.

Убедена съм, че в дейността си ще се отнасям с разбиране и с чувство за справедливост към проблемите на колегите си, ще проявявам уважение и почтеност към всеки от тях. Ще пазя, разбира се, и личното си достойнство. Но това ще правя чрез балансираност, а не чрез конфликти, със силата на диалога и аргументите, в условията на комуникация и професионален дебат .

Изготвил концепцията :

/Вeronика Атанасова Имова/

28.06.2017 г.,
гр. София

МОТИВИ

От Вероника Атанасова Имова – съдия във ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Уважаеми дами и господа народни представители, осъзнавам голямата отговорност да участвам в процедурата за избор на шестима от членовете на Съдийската колегия при ВСС от квотата на единадесетте представители в кадровия орган на съдебната власт, излъчени от 44-то Народно събрание.

Даденото от мен съгласие да бъда предложена за кандидат, участващ в избора за член на ВСС е предшествано от дълъг размисъл. Логиката на дългогодишния ми съдийски опит в органите на съдебната система засили убедеността, че притежавам идеи и енергия, за да допринеса за организацията на управлението на съдебната система така, че да бъде върнато доверието в нейните представители и в магистратската общност. Познавам отблизо отговорностите и възникналите проблеми в органите на съдебната власт от позицията на натрупания опит, както в качеството ми на дългогодишен съдия, така и като член, и председател на Комисията по атестирането и конкурсите/КАК/ при Съдийската колегия/СК/ на Висшия съдебен съвет /ВСС/, конституирана в края на м. септември 2016 г. В хода на работата придобих познания и практически опит при прилагането на нормативната рамка в сферата на администрирането на органите на съдебната власт. Дейността на този постоянно действащ мандатен колегиален консултивен орган към СК в състав от общо 17 души, единадесет от които са действащи съдии, избрани от Пленума на Върховния касационен съд с представители от различни по степен съдилища в страната, представлява съществена част от работата на Съдийската колегия на ВСС. Тази комисия задава дневния ред на значителна част от въпросите, които СК разглежда на всяко от своите ежеседмични заседания. Работата в Комисията ми позволи да се запозная отблизо с конкретните цели и задачи в администрирането на съдебната власт и с проблемните въпроси, със съдебната практика на Върховния административен съд при осъществявания от него съдебен контрол върху актовете на колегиите и на Пленума на ВСС. Ценя опита, който придобих от участието си заедно с колегите от КАК в изработването на подзаконови нормативни актове. Това са: Наредба №1/09.02.2017 год. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в

органите на съдебната власт и Наредба №2/23.02.2017 год. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник- председател на съд. Комисията изготвя системно и проекто-решения по текущи и принципни въпроси , свързани със статута на магистратите.

През последната година и понастоящем работя активно заедно с моите колеги по прилагане на законовата рамка на ЗСВ, вътрешните нормативни и устройствени актове на ВСС. За този период добих познания и изградих практически опит в областта на: конкурсите за първоначално назначаване и за избор на младши съдии; конкурсите за кариерно израстване на магистратите, конкурсите за административни ръководители в системата; при решаването на проблемите за натовареността на отделните органи на съдебната власт; относно справедливото и прозрачно оптимизиране на щатните длъжности в системата; атестирането; в решаване на различни случаи с произнасяне по статута на магистратите. Придобих опит и в комуникацията с колегите магистрати, което добринася за автентичен поглед за проблемите им, пряко участвах в дефиниране и разрешаване на въпроси от техния статут. Работата създаде у мен ресурс за познаване на проблемите и на способите за разрешаването им.

Уверена съм, че върху този опит мога да надграждам положителните резултати от досега успешно прилагани модели на управление, а паралелно с това и да съдействам за елиминиране на лошите практики по заобикаляне на закона с чувствително противопоставяне срещу безпринципни, непрозрачни и незаконосъобразни решения. Категорично ще се противопоставям на външни влияния с нелегитимни цели. Имам желанието да съдействам за успокояване и омиротворяване на работната среда във ВСС, в която да господства разумът, плурализът, толерантността и уважението към чуждите тези, независимо от случаите на несъгласие с тях.

От разговорите и срещите със съдии от различни съдебни райони и степени на съдилищата в страната бях настърчена да участвам в избора за членове на Висшия съдебен съвет от квотата , избирана от съдиите. Не се включих в това състезание и не удовлетворих техните очаквания като реших да дам шанс на по-младите си колеги и на възможността за включване на по-широк кръг от представители на системата от съдилищата в страната. Изборът от професионалната квота вече е факт. Осъзнах, че пасивността и примирението от натрупаните проблеми в системата не е моята позиция. Съгласието ми дойде по-късно, с отправеното

предложение от Комисията по правни въпроси в Парламента да се кандидатирам за избора от квотата на Парламента.

Тази номинация приех с чувство на отговорност за активна позиция да участвам в процеса за реформирането на съдебната система, защото - не дистанцирането от проблемите, а активната позиция е пътят към промените. Пасивното недоволство от нерешените проблеми е мълчаливо съгласяване с негативните последици от тях, от което магистратите и обществото страдат, защото берат горчивите им плодове.

Ето защо, намирам за обосновано да защитя с моя личен принос укрепването на организацията по функционирането на съдебната власт, на базата на основополагащите принципи на най-високо легитимно ниво за отстояване на независимостта на съдебната власт и създаване на условия за качествено, безпристрастно и справедливо правосъдие.

Непримириостта на колегите магистрати и моята към ниското доверие в системата и тревогата от дълбокото разочарование от конфликтите и скандалите, пречещи и демотивиращи работата на всички нива в системата, неудовлетворението от ниския авторитет на съдебната система и нейния кадрови орган, поражда нуждата от продължаване реформирането на съдебната система. Осмислянето на всичко това ме доведе решението за участие в процедурата по избора.

Поради дългият си опит на съдия, започнал от младши съдия, през районен съдия, съдия в СГС и във ВКС, упражнявал професията си повече от тридесет и четири години, от общо юридически стаж 36 год. 08 месеца и 08 дни / към 15.06.2017 год./, преминал и през опита на административен ръководител в СРС през 1993 год., на председател на отделение във ВКС от 2015 год., а през последната 2016 год. и досега с практиката в КАК при СК на ВСС, съм в състояние да работя за по-добрата организация на управление на съдебната власт и за подобряване комуникацията с другите две власти – законодателната и изпълнителната, за провеждане докрай на започналата съдебна реформа

Възможността за промяна, чрез продължаване на съдебната реформа, е гарантирана и от променената нормативна уредба в последната редакция на ЗСВ /Обн. ДВ.,бр.62/ от 09.08.2016 год. Резултатите от състоялия се преди дни пряк избор на членовете на ВСС от съдиите, прокурорите и следователите показаха, че магистратската общност отдава необходимата тежест и преднина на опита, познанието и почтеността в качествата при избора на кандидатите.

Ето защо, като приемам, че номинацията ми за кандидатиране е не само висока чест и отговорност пред колегите магистрати и пред българското общество, но и осъзнаване на силната ангажираност към идеята за издигане авторитета на ВСС и поставяне на правното му положение на висотата на изискванията на Конституцията и закона, ако бъда избрана за член на СК на ВСС, ще упражнявам правомощията на колективния орган така, че да бъде върнато доверието и уважението на обществото към съдебната институция. Нито за миг не трябва да се забравя, че доверието ще се върне при качествено, бързо и ефективно правосъдие, при публичност, прозрачност и отчетност на кадровия орган. Ще напомням на моите колеги в екипа, че ВСС е гарант за реализиране конституционните правомощия на съдебната власт за защитата правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата, подчинявайки се единствено на върховенството на закона.

Уверявам Ви, уважаеми господа народни представители, че формираните през дългия ми професионалния опит способности да взимам решения по вътрешно убеждение, основани на анализ и проверка на обективните факти и на закона, в атмосфера на диалог и уважение към обоснованите с аргументи становища на колегите си, ще ми помогнат да взимам законосъобразни решения при администрирането на съдебната власт. Едновременно с това, при спазване на нормите за етично поведение на българските магистрати, заедно с моите колеги, в екипност, при атмосфера на взаимно уважение и творчески дух, предвидимост, еднакъв подход към всички, при спазване на Конституцията и законите на страната, ще способствам за създаването на спокойна среда, без противопоставяне и личностни конфликти, без оглед на лични познанства и интереси, ще отстоявам тезите си.

26.06.2017 год.

Подпись:

/Вероника Имова/

ОБРАЗЕЦ НА ДЕКЛАРАЦИЯ УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-1051/21.06.2017 г.

народно събрание
Бр. № / 17 - 741 - 0 - 6
гама ... 29.06.2017 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ
**ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И
ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС**

На ... Вероника Атанасова Имова .....
/име, презиме, фамилия/

съдия във Върходния касационен съд - Наказателна колегия , председател на III наказателно отделение
кандидат за избран член на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет от квотата на Народното събрание

ДЕКЛАРИРАМ

28.06.2017 г.

Дата:

Декларатор:

/подпись/

29.06.2017 г.

Данни за декларатора:

Вероника Атанасова Имова	1	/Данните от колона 2 не се публикуват/	
Име - собствено, бащино, фамилно/		2	
Бърковен касационен съд			
Месторабота/			
Съдия			
/должност/			

Данни за съпруга:

Име - собствено, бащино, фамилно/	1	/Данните от колона 2 не се публикуват/	
Гражданство:	българско		
ЕГН:			

Декларирам, че:

- съм във фактическа раздяла със съпруга си;
- не живея заедно със съпруга си и нямам общ домакинство и няма да декларирам неговото /нейното/ имущество и доходи.

Данни за лицето, с което деклараторът се намира във фактическо съжителство на съружески начала:

Гражданство:	българско	/Данните от колона 2 не се публикуват/	
Пеню Колев Грозев	1		
Име - собствено, бащино, фамилно/			
ЕГН:			

Декларирам, че:
 Във фактическо съжителство на съружески начала, и относно имуществото и доходите на това лице,

Данни за роднини по права линия /родители и деца/:

Име - собствено, бащино, фамилно/	1	/Данните от колона 2 не се публикуват/	
Росица Димитрова Имова - Майка			
Атанас Петрушев Имов - починал 13.06.1999 г.			
Росица Пенева Грозева - Дъщеря			

Декларирам, че:
 - не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите ми пълнолетие деца и няма да декларирам техните доходи и имущество.

- не поддържам контакти с пълнолетни роднини по права линии и няма да декларирам техните доходи и имущество.

Декларатор
/подпись/

Име на декларатора
/собствено, башично, фамилно/
Вероника Атанасова Имова

Част I

I. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещни права:

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ кв. м.	Разъната застроена	Година на придо- биване	Собственик		Цена на придоби- ване /лева/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, башично, фамилно	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	апартамент	София, ул. Г. Плевен 1	Витоша	103	103	1983	Вероника Атанасова Имова		197661	покупко-продажба -ДДИ	Бранителски на родители и близки споделени
2	апартамент-над част	София, Г. Търновск. 13	Лозенец	104	104	1999	Вероника Атанасова Имова		110000	наследяване	наследств имот
3	апартамент	София, бул. Ген. Тодоров 13	Лозенец	104	104	1999	Росица Димитрова Имова -майка		110000	наследяване	наследств имот
4	апартамент	София, бул. Ген. Тодоров 17	Кр. Септември	75	75	2000	Петън Колев Грозев		34000	покупко-продажба	специализация
5	право на строек	С. Извор	Радомир	600	800	2007	Петън Колев Грозев		5000	покупко-продажба	специализация

1а. Земеделски земи и гори:

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/ площ-кв.м	Разъната застроена	Година на придо- биване	Собственик		Цена на придоби- ване /лева/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, башично, фамилно	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.											
2											

2. Прехъръляне на имоти през предходната година:

Ном. по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв. м. /декара/ площ-кв.м	Разъната застроена	Година на придо- биване	Прехърълител		Цена на придоби- ване /лева/	Правно основание за отчуждане на имота	Произход на средствата
							Име: собствено, башично, фамилно	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.	земеделска земя собственост	с. Черково	Карнобат	92	92	1982	Петън Колев Грозев		15000	продажба	

Таблица №2

Г Нямам нищо за деклариране

Декларатор:
Иподжет

Име на декларатора
/собствено, бацино, фамилно/

Вероника Атанасова Имова

II. Моторни сухопътни, водни и въздушоплавателни превозни средства, както и други превозни средства:

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /лв./	Година на придоби- ване	Собственик		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бацино, фамилно	Съ- собстве- ност		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								

2. Земеделска и горска техника:

Ном. по ред	Вид на земеделската или горската техника	Марка на техниката	Цена на придоби- ване /лв./	Година на придоби- ване	Собственик		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бацино, фамилно	Съ- собстве- ност		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								

3. Водни и въздушоплавателни превозни средства:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 3

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /лв./	Година на придоби- ване	Собственик		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бацино, фамилно	Съ- собстве- ност		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придоби- ване /лв./	Година на придоби- ване	Собственик		Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бацино, фамилно	Съ- собстве- ност		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.								

Декларатор:
(подпись)

Име на Декларатора
/собствено, бащино, фамилно/

Вероника Атанасова Имова

5. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздушоплавателни превозни средства през предходната година:

Г Норматици за деклариране

Таблица № 6

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчужда- ването /пв./	Прехвърител		Съ- собственост	Правно основание за отчуждаването
				Име: собствено, бащино, фамилно	Година		
1	2	3	4		5	6	7
1.							

Декларатор
/подпис/

Име на декларатора
/собствено, бащино, фамилно/

Вероника Атанасова Имова

III. Парични суми, в това чисто влогове, банкови сметки и вземания на обща стойност над 1000 лв., включително в чуждестранна валута

1. Налични парични средства:

Ном. по ред	Размер на средствата валутата	Вид на стойност валутата	Равно- стъпката в лв.	Собственик Име: собствено, бащино, фамилно	Произход на средствата
1			3		5
1			4		6
2					

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 8

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на стойност валутата	Равно- стъпката в лв.	Титуляр на влога/банковата сметка Име: собствено, бащино, фамилно	В страната	В чужбина	Произход на средствата
1	2	3	4		5	6	7
1	40000	6 лв.		Петко Колев Грозев		да	8
2	10000	Евро		Петко Колев Грозев	да	не	спечелване от полючен труда
3							придобиване на наследствен имот

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 9

Ном. по ред	Вид на вземането	Размер на стойност валутата	Вид на стойност валутата	Титуляр на вземането Име: собствено, бащино, фамилно	Правно основание за вземането	От местни лица	От чуждестранни лица
1	2	3	4		5	6	7
1						8	9
2							
3							

Декларатор:
/поджис/

Име на декларатора

Вероника Атанасова Имова

IV.Осигуряване в пенсионни фондове по допълнително доброволно осигуряване, ако общата им стойност надвишава 10000lv.

 Нямам нищо за деклариране

Таблица № 10

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в лв.	Титуляр на партидата Име: собствено, бащино, фамилно	В страната	В чужбина	Произход на средствата
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

V.Налични ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти

1.Налични ценни книги и финансови инструменти по чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти:

 Нямам нищо за деклариране

Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на ценните книги или на финансовите инструменти	Брой /когато е приложим/	Поверени на инвест- посредник	Цена на придоби- ването /лв./	Собственик или титуляр на правото за придобиването	Правно основание за придобиването	Произход на средствата
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

2.Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

 Нямам нищо за деклариране

Таблица № 12

Ном. по ред	Вид на имуществото участие	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище дяловото участие	Стой- ност на дяловото участие	Собственик или титуляр на правото за придобиването	Правно основание за придобиването
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

 Нямам нищо за деклариране

Таблица № 13

3.Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Ном. по ред	Вид на имуществото участие	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище дяловото участие	Цена на отчува- ването /лв./	Прехвърлител Име: собствено, бащино, фамилно	Правно основа- ние за отчува- ването
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

Декларатор:
/подаден/-/-

Име на декларатора
/собствено, бацино, фамилно/

Вероника Атанасова Имова

VI. Задължения и кредити над 1000 лева, в това число кредитни карти, ако усвоеният кредитен лимит през предходната календарна година в местна или чуждестранна валута общо надвиши 1000 лева

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 14

Ном. по ред	Вид на задълженето	Размер на задълже- нието	Вид на валутата	Равно- стойност в лв.	Титулар на задълженето Име: собствено, бацино, фамилно	Правно основание за задълженето	Към банки	Към физически и юридически лица, различни от банки
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	1. Банков потребителски кредит	19345	бглв	не	Вероника Атанасова Шимова	Договор за заем	райфайзен банк	не

Декларатор:
(подпис)

Име на декларатора
/собствено, башнино, фамилно/

Вероника Атанасова Икова

Г Нямам нищо за

Таблица № 15

VII. Доходи извън тези за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, в размер над 1000 лева

Наименование
по
ред.

Видове доход от:

На лицето, с което
деклараторът живее
фактически на
съружески начала

На съпруга

На ненавършили
пълнолетие деца

На декларатора

На лицето, с което
деклараторът живее
фактически на
съружески начала

/пв/

/пв/

3

4

5

6

I. Облагаем доход от:

1. Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност
2. Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като единличен търговец
3. Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност
4. Годишна данъчна основа за доходи от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество
5. Годишна данъчна основа за доходи от прекърсяване на права или имущество
6. Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.

II. Други доходи, извън посочените в т. I.

- Доходи от неработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители.
- 1.
  - 2.
  - 3.
  - 4.
  - 5.

III. Всичко:

1863

0

0

0

0

Декларатор:
/Петър/

Име на декларатора

/собствено, бащино, фамилно/

Вероника Атанасова Икова

VIII. ЧУЖДО НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО и ЧУЖДИ МОТОРНИ СУХОЛЪТИ, ВОДНИ И ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА НА СТОЙНОСТ НАД 10000 лева, които лице или неговият съпруг, иди гицето, с кое то се намира във фактическо съжителство на съдружески начин, тряно полза независимо от основанията за това и от условията на ползване

Таблица № 16

Ном. по ред	Вид на имота /правото/ ред	Местонахождение	Община	Площ кв. м.	Разъната застроена площкв.м	Период на ползване	Собственик Име: собствено, бащино, фамилно възмездно	Цена за ползва- нето /ако е възмездно	Правно основание за ползване	Произход на средствата
1. Попълване недвижимо имущество:										
2.										

Г- Нямам нищо за деклариране

Таблица № 16.1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/ ред	Местонахождение	Община	Площ кв. м.	Разъната застроена площкв.м	Период на ползване	Собственик Име: собствено, бащино, фамилно възмездно	Цена за ползва- нето /ако е възмездно	Правно основание за ползване	Произход на средствата
1а. Попълзвани земеделски земи и гори:										
2.										

2. Попълзвани моторни сухолъти, водни и въздухоплавателни превозни средства, на стойност над 10000 лева:

Г- Нямам нищо за деклариране

Таблица № 17

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство /ако е възможно/	Цена за ползва- нето придоби- ване	Година на придоби- ване	Собственик Име: собствено, бащино, фамилно възмездно	Правно основание за ползване	Произход на средствата	Таблица № 17		
								1.	2.	3.
1.	1. лек автомобил	3. "Пакет, МОД 407"	4. 2004	5. Адвокатско Дружество "Пакет", Ненков, Трайков и други	6.	7.	8.			
2.										

Име на декларатора
/собствено, бащино, фамилно/

Вероника Атанасова Имова

IX. Дадени обезпещения и направени разходи от декларатора или в негова полза, или в полза на ненавършилите пълнолетие деца, с тяхно съгласие, когато обезпещенията или разходите не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която деклараторът заема длъжността, за обучение, пътуване и други плащания с единична цена над 1000 лв.

1. Дадени обезпещения от или в полза на декларатора, неговия съпруг, лице с кого се намира във фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която деклараторът заема на длъжността

Ном. по ред.	Вид на обезпещението	Размер на обезпещението	Вид на валутата	Равно-стойност	Характер на обезпещението		Таблица № 18
					От декларатора	В полза на декларатора	
1	1						
2	2						
3	3						
4	4						

Г Нямам нишо за деклариране

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг, лице с кого се намира във фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която деклараторът заема длъжността

Ном. по ред.	Вид на разхода	Размер на разхода	Вид на валутата	Равно-стойност	Характер на разхода		Таблица № 19
					От съпруг, лице с кого се намира във факт. съжителство на съпружески начала или ненавършили пълнолетие деца	В полза на съпруг, лице с кого се намира във факт. съжителство на съпружески начала или ненавършили пълнолетие деца	
1	1						
2	2						
3	3						

Г Нямам нишо за деклариране

Декларатор:
/подпись/

Име на декларатора

/собствено, башнино, фамилино/

Вероника Атанасова Имова

Х. Разходи за обучение на съпругата по раздел IX (чл. 1755, ал. 1, т. 9 ЗСВ), в това число в полза на съпруга или лице, с което деклараторът се намира във фактическо съжителство на съпружески начала или в полза на ненавършилите пънкопетие деца, чиято еднократна стойност надвишля 1000 лева:

Г- Нямам нищо за деклариране

Таблица № 20

Разходите са направени:

Ном. по ред.	Обучение	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностойност в лева	В полза на декларатора	За чия сметка е направен разходът	В полза на съпруг, лице с кое то се намира във фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършили пънкопетие деца
						6	
1	2	3		4	5	6	7
	1.						8
	2.						

Декларатор:
/подпис/

Име на декларатора /собственно башно, фамилию/ _____	Вероника Атанасова Имова
--	--------------------------

Име на декларатора

Вероника Атанасова Имова

FACT

ЧАСТ II
XI. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооптации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването

Имам участие в следните търговски дружества:

ном. по ред.	Дружество	Участие
1		

Таблица № 21

Е. П. БАБУШКИН

Развивам дейност като едноличен Търговец в следните области:

Ном. но ред.	Наименование на ЕТ	Предмет на действие
1.		

Таблица № 22

Г Нямай нищо за декларране

Съм управител или член на орган на управление или контрол на следните юридически лица с несигурна юрисдикция:
Търговски дружества или коопрации:

Ном. но ред.	Участие	Дружество
1		
1.		

Таблица № 2

12 месеца преди назначаването ми на длъжността

НОМ. но ред.	Дружество	Участие
1.		

Таблица № 2

Ном. по ред.		Наименование на ЕТ	Предмет на дейност
1			
1.			

Декларатор
юридис/

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 26

Съм управител или член на орган на управление или контрол на следните юридически лица с нестопанска цел,
Търговски дружества или кооперации:

Ном.	Дружество	Участие
по ред.		
1		

XII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от декларатора решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба;

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 27

Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба

Ном.	Име на лицето с което е сключен договорът	Предмет на договора
по ред.		
1		

Ном.	Име на лицето	Област на дейност на свързаните лица
по ред.		
1		

XIII. Данни за свързани лица, към дейността на които деклараторът има частен интерес

Г Нямам нищо за деклариране

Таблица № 28

Ном.	Име на лицето	Област на дейност на свързаните лица
по ред.		
1		

Декларатор
/подпись/

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 121-711-0-6
дата 29.06.2017 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 12, т. 2 във връзка с чл. 14 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси

(Загл. изм. – ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.)

Долуподписаният(ната) Вероника Атанасова Имова

(трите имена)

в качеството си на лице, заемащо публична длъжност:
съдия във Върховния касационен съд

(изписва се институцията и заеманата длъжност)

ДЕКЛАРИРАМ, че:

1. Към датата на избирането /назначаването ми на длъжността:
имам участие в следните търговски дружества (посочва се името на търговското дружество и дяловото или акционерното участие на лицето):

нямам

развивам дейност като едноличен търговец в следните области (посочва се името и предметът на дейност):

не развивам

съм управител или член на орган на управление или контрол на следните юридически лица с нестопанска цел, търговски дружества или кооперации:

НЕ

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането /назначаването ми на длъжността съм:
имал(а) участие в следните търговски дружества
(посочва се името на търговското дружество):

не съм имала участие

развивал(а) дейност като едноличен търговец в следните области (посочва се името и предметът на дейност):

не съм развивала такава дейност

бил(а) управител или член на орган на управление или контрол на следните юридически лица с нестопанска цел, търговски дружества или кооперации:

НЕ

3. Имам следните задължения към кредитни или финансови институции, както и към други лица, на стойност над 5000 лв. (посочва се размерът и видът на поетото задължение и кредитора):

по банков потребителски кредит в размер 19345 БГ левас правно основание договор за заем в Райфайзен банк

4. Имам сключени договори със следните лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните в кръга на правомощията или задълженията ми по служба решения:

НЕ

5. (Изм. – ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г.) Имам частен интерес към дейността на следните свързани с мен лица по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси:

НЕ

Забележка. Лицата, които заемат публични длъжности към 31 март 2009 г., декларират обстоятелствата по т. 1, 3, 4 и 5 към 31 март 2009 г., а по т. 2 - към 31 март 2008 г.

Дата:

28. 06. 2014г.

Декларатоп: